

0000000000 - 00000000 (000000000000 00000000 00000000 0000)

இந்த வாரம் நாம் சொல்வனம் 20.12.2015 இதழில் வளையாகி இருக்கும் தலையங்கப் பணை எழுத்தாளர் வல்காவின் மீட்சி என்னும் சிறுகதையை வாசிப்போம். இந்த சிறுகதையின் தலைப்பிலான தொகுதிக் காக அவருக்கு 2015 சாகித்ய அகாடமி விருது கிடதைத் துள்ளது. புராணங்கள் அல்லது இதிகாசங்களிலிருந்து திரைநட்புத் த ஒரு கதையை, கதாபாத்திரங்களை நவீனக் கதையில் மையப்படுத்தி எழுதும் முறை நமது பண்பாடு பற்றிய ஒரு புதிய கோணத்திலான பார்வையை நமக்கு அளிப்பது.

புதுமையித்தனின் சாப விமோசனம் தமிழில் மிகவும் விவாதிக்கப்பட்ட சிறுகதை. அதை வாசிக்காதவர்கள் இந்த இணைப்பின் வழி வாசிக்கலாம் --- சாபவிமோசனம் [இணைப்பு](#).

ராமனும் சீதையும் மணமுடிக்கும் முன்பே வனவாசம் புகும் முன்பே அகலிகைக்கு சாபவிமோசனம் கிடதைத் து விடுகிறது. களெதமரிடம் மன மாற்றம் இருக்கிறது. மனமறிந்து குற்றம் புரியாத அகலிகை குற்றமற்றவள் - சினத்தால் சாபமிட்ட தானே குற்றவாளி என்னுமளவு அவர்துள்ள தளையு பிறக்கிறது. பிரரிஷி பத்தினிகளின் இளப்ப பார்வையும் ஏளனமும் அகலிகையை மனமுடையச் செய்கின்றன. வனவாசம் முடிந்து வரும் சீதையைச் சந்திக்கிறாள். அவளை அக்கினிப் பிரவசேத்தின் மலம் ஊருக்குத் தன் கற்பை நிர்ஹிக்கச் சொன்னார் ராமன் என்று திரைநட்பும் மீண்டும் கல்லாகி விடுகிறாள். மற்றொரு சந்தி சதானந்தனைத் தவிர வண்டும் என்று அவளை அணுகும் களெதமர் கைக்கு அவளது கற்சிலையே கிடகைக்கிறது. இதுவே புதுமையித்தனின் சிறுகதைச் சூருக்கம்.

ராமாயணத்தில் (பக்தியுடன்) வாசிப்பவர்களால் அனகேமாக கவனிக்கப்படாமற் போன ஒரு கதாபாத்திரம் ஊர்மிளா (லட்சுமணனின் மனைவி). மதிலி சரண்குப்த என்னும் சுவ்விலக்கிய கால ஹிந்திக் கவிஞர் 'ஊர்மிளா கா விரஹ' என்னும் காவியம் அது வளையான சுவ்விலக்கிய காலத்தில் பக்திப் பரவசமாகாமல் ராமாயணத்தை அணுகிய முன்னோட்டமான முயற்சி என்று நாம் கருதலாம். இந்த நூல் அடிப்படையில் ['ராமாயணம் தொடங்கி வதைத் து ஒரே களே வி'](#)

என்னும் ஆய்வு நூலை நான் எழுத்தத் துண்டுகளாக அமறைத்தது. ராமாயணத்தில் சீதையைத் துப் பட்ட விதம் பரிதும் விவாதத்துக்கு உள்ளாகிறது. அந்த நூலில் நான் எல்லா கதாபாத்திரங்களின் முரணான நிலைப்பாடுகளைக் களே விக்கு உள்ளாக்கி இருந்தனே. சரி இப்போது வல்கா அவர்களின் மீட்சி சிறுகதைக்கு வருவோம்.

மீட்சி சிறுகதை ஊர்மிளகை பதினாங்கு வரூடம் லட்சுமணனைப் பிரிந்து தனது மாளிகையில் தனிமை வாசம் செய்த போது அடரைந்த மனப்பக்குவத்தை மயமாக்குவதுடன் சீ தை வனவாசம் முடிந்து திரும்பி வந்து மீண்டும் வனத்துக்கு அனுப்பப்படும் கொடும்மையையும் நம் சிந்தனைக்கு வகைகிறது.

கதைக்கான இணைப்பு ----- [இது](#) .

கதையில் சில பகுதிகள் கீழே:

ராமனின் மனம் சீ தைக்கு தெரியும். ராவணனை தான்தான் சமஹரிக்க வேண்டும் என்ற ராமனின் சங்கல்பத்திற்கு முன்னாலே சீ தையின் பிரதாபம் பின் வாங்க வேண்டியதாகி விட்டது.

“நமக்கிடையே இருக்கும் பந்தத்தில் உங்கள்க்கு மிகவும் விருப்பமானது என்ன? சீ தை ராமனிடம் கேட்டாள் ஒருநாள்.

“உன்னை கண்ணின் இமைபோல் காப்பது. உன் காலில் சிறிய முள் குத்தினாலும் நான்தான் எடுக்க வேண்டும். உன்னை நெருங்கும் கொடிய மிருகங்களை நான் கொல்ல வேண்டும். உன்னை காப்பாற்றி வருகிறேன் என்ற எண்ணம் எனக்கு அயோத்தியைக்கு சக்கரவர்த்தியாய் இருப்பதை விட அதிகம் பெருமையை, சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும்” என்றான் ராமன்.

“என்னை நான் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும். வில் வித்தையில் நான் உங்கள்க்குக் குற்றைத் தவள் இல்லை” என்றாள் சீ தை முறுவலுடன்.

ராமனின் முகம் சூண்டிவிட்டது. “நான் உயிரூடன் இருக்கும் போது உன்னை நீ காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமே வராது. வரவும் கட்டாது. நீ எனக்காகக் காத்திருக்க வேண்டும். என வலிமையான கரங்களின் பாதுகாப்பிற்காக எதிர்பார்க்க வேண்டும். அப்படி அல்லாமல் உன்னை நீயே காப்பாற்றிக் கொண்டாவிட்டால் இனி நான் எதற்கு? அதுபோல் ஒருநாளும் செய்யமாட்டேன் என்று எனக்கு சத்தியம் செய்து கொடு.”

சீ தை ராமனின் கையில் கையை வைத்தாள்.

அம்மா! ராமச்சந்திரன் அஸ்வமதேயாகம் செய்யப் போகிறான். அழைப்பிதழை அனுப்பியுள்ளான். நான் போய் வருகிறேன்” என்று சொன்னார் வாலமீ கிமகரிஷி.

மகரிஷி சற்று நேரம் சீ தையின் பதிலுக்காகக் காத்திருந்துவிட்டு கட்சையில்

கிளம்பிப்போனது சீ தகைக்குத் திரியாது. அவள் எதையும் கவனிக்கும் நிலையில் இல்லலை.

அஸ்வமதே யாகம் ராமன் எப்படிச் செய்வான்? தான் பக்கத்தில் இல்லாமல் எப்படி சாத்தியம்?

தன்னுடைய இடத்தில் யார் அமர்ந்து கொள்வார்கள்?

சீ தயைன் மனதில் ஜுவாலை எழும்பியது.

“யார் உட்கார்ந்தால் என்ன? உனக்கு என்ன சம்பந்தம்?”

சீ தயைன் மனதைப் படித்துவிட்டவள் போல் கட்டெடுக்கொண்டே முறுவலுடன் வந்தாள் ஊர்மிளா.

“ஊர்மிளா! நீ இங்கே?” சீ தயைன் வியப்பிற்கு எல்லையில்லை.

‘நானாகத்தான் வந்தனே. நீ இங்கே இருப்பதாக இலக்குமணன் சொன்னார். அஸ்வமதே யாகத்ததைப் பற்றிய செய்தி உன் வரையிலும் எட்டும் என்று திரியும். உன் மனதில் அது எப்படிப்பட்ட பிகம்பத்தை விளைவிக்கும் என்பதைக் கட்ட ஊகித்து விட்டனே. அந்த நேரத்தில் நீ நீ யாக எஞ்சியிருக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று வந்தனே.’

சீ தை ஊர்மிளாவை அணைத்துக் கொண்டு அருகில் உட்கார் வைத்துக் கொண்டாள். வகை நேரம் நிசப்தம். அந்த மௌனத்திலேயே பல வார்த்தைகள் பரிமாறிக் கொண்ட பிறகு ..

“யாகத்ததை ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனே செய்கிறாரா?” கட்டெட்டாள் சீ தை.

“பின்னே வேறு யார் செய்வார்கள்? சகர்வர்த்திகள் தானே செய்யவேண்டும்?”

“நான் இல்லாமல் எப்படி?”

“அந்தக் களே வி உனக்கு ஏன் வர வேண்டும்? வந்தால் ராமனுக்குத்தான் வர வேண்டும். யாகத்ததை செய்து வைப்பவர்களுக்கு வர வேண்டும். தவேயைற்ற களே விகளுடன் அமர்த்தியை இழப்பது விவகேமற்ற செயல் இல்லையா?” சீ தயை விட மடித்தவள் போல் மொழிந்தாள் ஊர்மிளா.

“உனக்குத் திரியும். சொல் ஊர்மிளா. ராமன் பக்கத்தில் அமரப் போவது யார்?”

“நான் உனக்கு பதிலை சொல்லி உன் அக்னியை தற்காலிகமாக குளிரவைப்பதற்காகவோ, மலேமும் துண்டி விடுவதற்காகவோ வரவில்லை. அனாவசியமான களே விகளுடன் உன்னை நீ துன்புறுத்திக் கொள்ளாதே என்று சொல்லத்தான் வந்தனே.”

“ஆனால் என்னால் இதை விழுங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.”

“விழுங்காதே. அது உன் மனதில் நுழையவே வேண்டாம். நீ ராமனிடமிருந்து விமுக்தி ஆக

வணேட்டும்.”

“ஊர்மிளா...” சீ தை விசும்பி விசும்பி அழுதான். “எத்தனை பரீட்சைகள் ஊர்மிளா.”

“ஓவ்வொரு பரீட்சையும் உன்னை ராமனிடமிருந்து விமுக்தி செய்வதற்காகத்தான். நீ யே உனக்கு மிஞ்சியிருப்பதற்காக தான். யுத்தம் செய். தவம் செய். ஊடூர்விப்பார். நீ என்ற யதார்த்தம் புலப்படும் வரையில் பார்த்துக் கொண்டே இரு.”

“மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறதம்மா.” சீ தையின் குரல்வளையைத் திலிருந்து வார்த்தைகள் மிகப் பிரயாசையுடன் வளிவந்தன.

“மிகவும் நிம்மதியாகக்கூட இருக்கும் அக்கா. மூயற்சி செய்து பார். இனி நான் கிளம்புகிறேன்.” ஊர்மிளா எழுந்து கொண்டாள்.

சீ தை, கண்ணகி இருவரும் ஏன் அப்படி ஆணாதிக் ஓப்புதல் தந்திருக்க வணேட்டும் என்னும் விவாதம் இன்னும் முற்றுப்பெறாததே. நாம் கொண்டாடும் பணிகள் எல்லோரும் ஆணுக்கு அடங்கி அவன் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு அவனைச் சார்ந்து வாழ்வோரே.

சுயசார்புடன், சூதந்திர சிந்தனை மற்றும் இயங்குதல் உள்ள ஒரு பண்ணை நம்மால் ஏற்க முடியுமா? ஒரு பண்ணை சாதனையாளரை நம்மால் மனமாரப் பாராட்ட முடியுமா? ஒரு பண்ணை எழுந்தாளர் செய்யும் புனைவுச் சாதனைகளை ஆணை எழுந்தாளர்கள் அங்கீகரிக்கிறார்களா? விடையில்லாத களேவிகள் இவை.

சமீகம் மாற வணேட்டும் என்று நான் எப்போது சொன்னாலும் எனக்கு சாதகமான விஷயங்களை ஓட்டியே மாற வணேட்டும் என நான் முன்மொழிகிறேன் என்று பொருள் கொள்க. புதுமறைப் பித்தன், வலோல்கா இருவரும் பிரசார நெடியில்லாமல் கதையைப் படித்த பின் நம் சிந்தனை துண்டப்படும் விதமாக எழுதியிருப்பதை நாம் ரசிக்கிறோம்.

இலக்கியம் சமுதாய மாற்றத்தையே முன்மொழிந்தால் தான் சிறிவானது என்று பொருள் கொள்ளலாகாது. கலத்தை மீயும், சிந்தனைக்கு விருந்து தந்து வாசகனின் துடலை உசுப்பும் விதமான படப்புக்கள் எதுவுமே நம்மால் கவனிக்கப்படும் வாசிக்கப்படாதுகின்றன.

இந்தப் பதிவை முடிக்கும் போது ஒன்றை குறிப்பிடுவனே. ஓப்பிடத்தக்க மையைக் கருவான இந்த இரு கதைகள் அதாவது சாபவிமோசனம் மற்றும் மீட்சியை வாசிக்கும் போது பதிவில் ஆணை விட பண்ணின் கண்ணோட்டத்தில் உள்ள நுட்பம் காணக்கூடாது.